

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) Forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til statsministeren, udenrigsministeren og justitsministeren:

Hvilke oplysninger kan der gives om regeringens holdning til den endelige tekst til Lissabontraktaten, herunder spørgsmålet om behovet for en dansk folkeafstemning?

Af Svend Auken (S), Michael Aastrup Jensen (V), Morten Messerschmidt (DF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Helle Sjelle (KF), Lone Dybkjær (RV) og Gitte Seeberg (NY).
(Anmeldelse 30.11.2007. Fremme af forespørgslen 04.12.2007).

Kl. 13:43

Formanden:

Hr. Svend Auken som ordfører for forespørgerne med en begrundelse.

Kl. 13:44

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Svend Auken (S):

Hvilke oplysninger kan der gives om regeringens holdning til den endelige tekst til Lissabontraktaten, herunder spørgsmålet om behovet for en dansk folkeafstemning? Det er det spørgsmål, som Folketingets partier minus Enhedslisten har stillet til statsministeren, udenrigsministeren og justitsministeren.

Det er et led i det meget grundige arbejde, Folketinget har lagt til rette i forbindelse med den nye traktat. Jeg behøver ikke at minde om det enorme arbejde, der blev lagt i forfatningstraktaten på det tidspunkt, hvor den stadig var aktuel. Må jeg også minde om, at Folketinget har været særdeles aktiv i den såkaldte refleksionspause. Faktisk tror jeg, at Danmark har været det land, hvor der har været størst aktivitet, og hvor parlamentet har stået i centrum for aktiviteterne.

Hvad angår Lissabontraktaten, har vi tidligere behandlet den her i Folketinget. Et meget, meget stort flertal gav regeringen mandat til at underskrive Lissabontraktaten, og siden hen har vi i Europaudvalget gennemført en meget grundig granskning af såvel de juridiske spørgsmål som spørgsmålene vedrørende forskelle og ligheder mellem forfatningstraktaten og Lissabontraktaten. Der har været samråd, vi har fået gode redegørelser fra ministrene, og vi har gennemført en stor høring.

Når vi i dag har forespørgslen her, er det dels for at se, om den endelige tekst giver anledning til yderligere bemærkninger, dels med det sigte, at Folketinget får mulighed for at tage stilling til spørgsmålet om folkeafstemning eller ej. Og vi synes, det er godt, at der, når statsministeren tager ned til Lissabon på torsdag, også er en afklaring på det her punkt i Folketinget.

Det, vi skal i dag, er ikke at tage stilling til selve traktaten – den har vi allerede givet mandat til, og Folketinget vender tilbage på et senere tidspunkt for at behandle ratifikationsloven – men at tage stilling til, om den endelige tekst giver anledning til nye bemærkninger, herunder også spørgsmålet om en folkeafstemning. Så på vegne af partierne vil jeg gerne sige, at vi ser frem til ministrenes redegørelser.

Kl. 13:46

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

På torsdag underskriver vi den nye EU-traktat i Lissabon. Den begivenhed markerer afslutningen på lang tids forhandlinger i EU og er samtidig indledningen til godkendelse af traktaten i medlemslandene. Derfor hilser jeg det også velkomment, at vi her i dag får lejlighed til at gøre status og se frem mod den kommende tids udfordringer.

Med den enighed, der er opnået om Lissabontraktaten, har vi opnået et resultat, som er godt for Danmark og godt for Europa. Det er i sig selv en vigtig præstation, som vi ikke må glemme her midt i debatten om, hvordan vi i Danmark skal ratificere traktaten.

Vi må heller ikke glemme den historiske baggrund for traktaten. For den egentlige drivkraft bag tilpasningen af EU er jo de helt grundlæggende forandringer, der er sket i Europa. Det er Murens fald, det er Europas genforening efter den kolde krig, det er udvidelsen af EU fra 9 til 27 medlemmer, det er alt dette, som er den egentlige årsag til, at det er nødvendigt at tilpasse spillereglerne for EU-samarbejdet.

Den nye traktat betyder samtidig, at vi får mulighed for at styrke EU-samarbejdet, så vi bedre kan håndtere de nye udfordringer og muligheder, vi står over for i en stadig mere globaliseret verden. Det gælder på vigtige områder som klima og energi og bekæmpelse af grænseoverskridende trusler, og det gælder den rolle, som EU skal spille internationalt.